

Преводът на страницата е генериран чрез машинен превод [Връзка]. Машинните преводи могат да съдържат грешки, които да водят до нарушаване на яснотата и точността. Омбудсманът не поема отговорност за евентуални несъответствия. За най-надеждна и правно издържана информация направете справка с: изходната версия в английски препратката по-горе. За повече информация вижте нашата [езикова политика](#) и [политика за превода](#) [Връзка].

Решение по случай 1087/2009/(JMA)MHZ - Непредприемане на действия от страна на Комисията по непризнаване от държава-членка на двойно име, дадено на гражданин на ЕС

Решение

Случай 1087/2009/(JMA)MHZ - Открит на 04/06/2009 - Решение от 11/11/2009

Синът на жалбоподателят е италиански гражданин, роден в Нидерландия. В свидетелството си за раждане, издадено от нидерландските власти, той е регистриран с двойно име. Италианските власти са му издали паспорт, но не искат да приемат двойното име. Жалбоподателят счита, че италианските власти са в нарушение на законодателството на ЕС като отказват да приемат фамилното име на сина му. През май 2007 г. той подава до Комисията формуляр на жалба по член 226. Комисията не регистрира жалбата. През февруари 2009 г. той подава жалбата си отново. Комисията отново не я регистрира. След това той се обръща към омбудсмана, като твърди, че Комисията не е регистрирала жалбата му и не е открила разследване, което, според него, тя е трябвало да направи.

Омбудсманът извърши проверка и в своето решение отбеляза, че в отговор на писмото, получено от жалбоподателя през май 2007 г., Комисията не го е регистрирала като жалба, а вместо това е поискала допълнителни данни, на което жалбоподателят отговорил през февруари 2008 г. Въз основа на тази нова информация омбудсманът прие, че комисията трябва да е била осведомена, че жалбоподателят явно отговаря на всички условия, посочени в т. 3 от нейното съобщение относно връзки с жалбоподателя по отношение на нарушения на общностното право. На тези основания кореспонденцията с жалбоподателя е следвало да бъде регистрирана като жалба. Ако Комисията е имала друга преценка, тя е трябвало да информира съответно жалбоподателя, но не го е направила. Тъй като Комисията е поправила действията си, когато жалбоподателят е подал жалбата за втори път, омбудсманът счита, че не са оправдани допълнителни проверки по отношение на този аспект на случая.

Омбудсманът отбеляза, че през май 2009 г. Комисията е посочила на жалбоподателя, че би желала да продължи случая с италианските власти, ако и той желае това. Тъй като Комисията призна, че жалбоподателят е дал съгласието си за такова развитие на действията, омбудсманът отправи допълнителна забележка, с която изрази доверието си, че Комисията незабавно ще влезе във връзка с италианските власти, за да потърси решение на проблема на жалбоподателя.

ОБСТОЯТЕЛСТВА, ПРЕДХОЖДАЩИ ЖАЛБАТА

1. Жалбоподателят е гражданин на ЕС, чийто син е придобил гражданството на друга държава — членка на ЕС (държава X). Детето е родено в трета държава — членка на ЕС (държава Y). Властите на Y му издават акт за раждане, който го регистрира с двойно фамилно име. През 2006 г. жалбоподателят подава заявление до Генералното консулство на X за издаване на паспорт на тази страна на сина му въз основа на удостоверението за раждане Y. Паспортът, издаден от консулството, обаче не отговаря на съдържанието на официалния сертификат Y и променя оригиналното двойно фамилно име, дадено на детето.
2. Жалбоподателят е писал на Комисията няколко пъти, за да се оплаче, че според него органите на X не са спазили правата на сина му като гражданин на ЕС и че са нарушили член 18 от Договора за ЕО относно свободата на движение.
3. На 15 май 2007 г. жалбоподателят изпрати писмо до Комисията, като използва формуляра за жалба по член 226 на Комисията. Комисията не регистрира това писмо като жалба.
4. През февруари 2009 г. жалбоподателят е изпратил друго писмо с жалба до Комисията по същия въпрос.
5. В отговор на второто си писмо с жалба жалбоподателят получи обратна разписка от генералния секретар на Комисията от 20 февруари 2009 г. (референтен номер SG/CDC(2009)A/1501), но това не доведе до регистриране на кореспонденцията като жалба.
6. Тъй като Комисията не е регистрирала жалбата му, жалбоподателят е подал настоящата жалба до омбудсмана.

ЖАЛБАТА

7. В жалбата Омбудсманът идентифицира следните твърдения и твърдения:

Жалбоподателят твърди, че Комисията не е регистрирала кореспонденцията му като жалба за нарушение и ii) да започне разследване на жалбата му, че органите на страната X са нарушили член 18 от Договора за ЕО, като са променили двойното фамилно име на сина си.

Жалбоподателят твърди, че Комисията следва да регистрира жалбата му и да започне разследване по нея.

ЗАПИТВАНЕТО

8. На 4 юни 2009 г. омбудсманът започна проверка и изпрати жалбата до Комисията с искане за становище. На 4 септември 2009 г. Комисията изпрати своето становище, което след това беше препратено на жалбоподателя с покана за представяне на мнения. На 15 и 17 септември 2009 г. жалбоподателят изпраща своите коментари по становището на Комисията.

АНАЛИЗ И ЗАКЛЮЧЕНИЯ НА ОМБУДСМАНА

А. Предполага се, че Комисията не е регистрирала жалба и не е започнала разследване

Аргументи, представени на омбудсмана

9. Жалбоподателят твърди, че в резултат на действията на органите на X, неговият син, европейски гражданин, не е получил правата, на които има право съгласно член 18 от Договора за ЕО. Съответно жалбоподателят счита, че органите на X са наложили фамилно име на сина си, различно от регистрираното в държавата членка на раждане и пребиваване. Според него такава практика възпрепятства правото на гражданин да се движи и да пребивава свободно в рамките на ЕС, както е признато от Съда в решенията му по дела C-353/06 *Grunkin-Paul* [1] и C-148/02 *Garcia-Avello* [2]. По тези дела Съдът приема, че гражданите на една държава членка, които пребивават законно на територията на друга държава членка, могат да се позовават на правото, предвидено в членове 12 ЕО и 17 ЕО, да не бъдат подлагани на дискриминация, основана на гражданство, по отношение на правилата, уреждащи фамилното им име. Ето защо членове 12 ЕО и 17 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат административният орган на държава членка да откаже да уважи молба за промяна на фамилното име, подадена от името на ненавършило пълнолетие дете, пребиваващо в тази държава, когато детето има двойно гражданство на тази държава и на друга държава членка, като целта на молбата е детето да носи фамилното име, на което има право, в съответствие с правото и традицията на втората държава членка.

10. Освен това жалбоподателят отбелязва, че въпреки явното нарушение на правото на

Общността от страна на органите на X, Комисията не е регистрирала жалбата. Според него, ако не е имало достатъчно основания за започване на разследване, Комисията е можела, след като разгледа жалбата му, да я отхвърли и да мотивира решението си.

11. В становището си Комисията обясни, че с електронно писмо от 15 май 2007 г. жалбоподателят е изпратил на Комисията първа жалба срещу органите на X. На 22 юни 2007 г., след като разгледа случая, Комисията изпрати писмо до жалбоподателя. От наличната информация стана ясно, че синът на жалбоподателя също е гражданин на държава извън ЕС (държава Z). Комисията поиска от жалбоподателя да му предостави допълнителна информация за евентуално разследване дали синът му се е отказал от първоначалното си гражданство извън ЕС или е притежавал двойно гражданство Z-X. Комисията счете, че тази информация е необходима, за да се вземе решение дали жалбата е основана от фактическа и правна страна. Комисията не получи отговор на искането си за информация.

12. На 22 януари 2008 г. жалбоподателят изпрати писмо до Комисията, за да попита за жалбата си. На 22 февруари 2008 г., осъзнавайки, че може да не е получил отговора си от 22 юни 2007 г., Комисията изпрати друго копие от писмото си на новия електронен адрес на жалбоподателя. На същата дата жалбоподателят отговори на Комисията. Той се извини за закъснялия си отговор, заявявайки, че се е преместил извън ЕС. Той също така обясни, че не е ясно дали синът му все още притежава гражданството на Z, но че детето е придобило X гражданство по рождение.

13. Комисията отбеляза, че в хода на своето общо разследване на изпълнението от страна на държавите членки на решението на Съда на ЕС по делото *Garcia Avello* [3] Комисията е узнала за циркулярно писмо, издадено от Министерството на вътрешните работи на държава X през 2008 г. Всички органи бяха инструктирани да спазват горепосоченото решение. Те получиха подробни инструкции за това как да го направят. Следователно в случаите, когато едно дете притежава двойно гражданство и му е присъдено фамилно име в съответствие със законодателството на друга държава, органите на X са били инструктирани да променят своята практика, която дотогава е предвиждала автоматична корекция на фамилното име.

14. Комисията обясни, че жалбоподателят е подал отново жалбата си на 19 февруари и 30 април 2009 г. и че нейните служби са отговорили на 29 май 2009 г. В писмото си Комисията информира жалбоподателя, че цитираното по-горе циркулярно писмо от X е доказателство, че отговорните органи са били инструктирани да спазват съответната съдебна практика на Съда на Европейските общности по този въпрос. Поради тази причина Комисията не счита, че е необходимо да предприема по-нататъшни действия. Комисията отбеляза, че е в интерес на жалбоподателя да използва средствата за правна защита, налични на национално равнище. Освен това с оглед на последните събития, посочени по-горе, изглежда вероятно органите на X да могат да поправят неговия конкретен случай.

15. Комисията стигна до заключението, че в първия си отговор до жалбоподателя е

поискала от него допълнителна съществена информация, която не е получила. Комисията посочи, че за да реши дали дадена кореспонденция трябва да бъде регистрирана като жалба, тя трябва да състави ясна картина на фактите по случая.

16. В своите забележки жалбоподателят подчерта, че Комисията не е представила основателни причини да не регистрира жалбата си и да не извърши разследване. Той признава, че не е отговорил незабавно на писмото на Комисията от 22 юни 2007 г., но заявява, че го е направил, след като е бил уведомен за него, но не е получил отговор от Комисията.

Оценка на Омбудсмана

17. Една от основните задачи на Комисията в ролята ѝ на „пазител на Договора“ съгласно член 211 от Договора е да гарантира правилното прилагане на правото на Общността във всички държави членки. В изпълнение на задължението си Комисията разследва евентуални нарушения на общностното право, които са ѝ станали известни най-вече в резултат на жалбите на гражданите.

18. Ако Комисията счита, че държава членка не е изпълнила задълженията си, член 226 ЕО ѝ предоставя правомощието да започне производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу съответната държава членка и, ако е необходимо, да сезира Съда на Европейските общности.

19. Сериозните последици от това действие означават, че то трябва да се прилага при стриктно спазване на приложимите материалноправни и процесуални правила, така че правата на всички страни да бъдат защитени.

20. По отношение на процедурните правила, които трябва да се спазват от Комисията при разглеждането на жалби на граждани, омбудсманът отбелязва, че съответните критерии са посочени в документ, озаглавен „Съобщение до Европейския парламент и Европейския омбудсман относно отношенията с жалбоподателя във връзка с нарушения на правото на Общността, [4] („Съобщението“), и в приложението към стандартния формуляр за жалби [5] .

21. В точка 3 от горепосоченото съобщение се посочва, че всяка кореспонденция, която може да бъде разследвана като жалба, се записва в централния регистър на жалбите, воден от генералния секретар на Комисията. Регистрацията на писмо като жалба гарантира, че последвалото разследване се извършва с редица процедурни гаранции в полза на жалбоподателя, посочени както в съобщението, така и в приложението към стандартния формуляр за жалба [6] .

22. Съгласно точка 3 от съобщението единственото обстоятелство, при което кореспонденцията няма да бъде регистрирана като жалба, е, ако се прилага едно от изключенията , посочени в точка 3 от съобщението. Тези изключения включват следното: анонимна кореспонденция; кореспонденция, която не показва адрес; кореспонденция,

която не посочва държавата членка, на която трябва да се причисли мярката; кореспонденция, в която не се излагат оплаквания, попадащи в приложното поле на правото на Общността; кореспонденция, която осъжда действията или бездействията на частно лице или орган (освен ако мярката или жалбата не разкрива участието на публични органи или твърди, че те не са предприели действия в отговор на тези действия или бездействия) [7] .

23. Както е посочено в точка 4 от съобщението обаче, ако дадено писмо не се счита за жалба, Комисията трябва да уведоми за това автора, като посочи една или повече от причините, изброени в точка 3.

24. С оглед на гореизложеното Омбудсманът отбелязва, че жалбоподателят е представил по същество една и съща кореспонденция до Комисията на два пъти: първо, през май 2007 г. и отново през февруари 2009 г. Въпреки че във всеки един и същ случай е подадена една и съща жалба, реакцията на Комисията е различна.

25. В отговор на кореспонденцията на жалбоподателя от 15 май 2007 г. Комисията не пристъпи към регистрирането ѝ като жалба, а вместо това попита дали синът на жалбоподателя е гражданин на държава — членка на ЕС. Това искане изглежда разумно, тъй като исканата информация не е била оповестена в първоначалната жалба и е била необходима, за да се прецени дали фактите по случая представляват оплакване, попадащо в обхвата на правото на Общността, като по този начин е необходимо да се регистрира като жалба [8] .

25. Безспорно е обаче, че на 22 февруари 2008 г. жалбоподателят е отговорил на искането на Комисията, като е обяснил, че синът му е придобил X гражданство по рождение и следователно е бил гражданин на ЕС.

26. Въз основа на тази допълнителна информация Комисията е трябвало да знае, че жалбата изглежда отговаря на всички условия, посочени в точка 3 от съобщението, и че поради това кореспонденцията на жалбоподателя от 15 май 2007 г. е трябвало да бъде регистрирана като жалба. Освен това, ако Комисията счете друго, тя е трябвало да уведоми жалбоподателя, че кореспонденцията му няма да бъде регистрирана като жалба, както и за причините за нерегистрацията. Комисията не е направила това. Поради това омбудсманът счита, че в случая изглежда са *налице prima facie* доказателства за лошо управление.

27. Омбудсманът обаче отбелязва, че когато жалбоподателят е подал жалбата си до Комисията отново на 19 февруари и 30 април 2009 г., Комисията е коригирала разглеждането на жалбата. Омбудсманът разбира, че на 29 май 2009 г., когато Комисията е отговорила на подновената жалба, тя е обяснила, че не е регистрирала подновената жалба, тъй като е счела, че след съответното решение на Съда на ЕС италианските органи са коригирали поведението си по отношение на подобни оплаквания. Комисията информира подробно жалбоподателя за мерките, които органите на X вече са приели за отстраняване на проблема.

28. Комисията посочи основателни причини да не регистрира жалбата и да не образува производство за установяване на нарушение срещу Х.

29. С оглед на гореизложеното Омбудсманът счита, че не са обосновани допълнителни проверки по отношение на този аспект на случая.

Б. Искане Комисията да регистрира жалбата на жалбоподателя

Аргументи, представени на омбудсмана

30. Жалбоподателят твърди, че Комисията следва да регистрира жалбата му, която е подал отново през 2009 г., и да започне разследване по нея.

31. Комисията твърди, че нейните служби са извършили разследване на съществуващото положение в Х. Тя стигна до заключението, че след влизането в сила на циркулярното писмо, издадено от Министерството на вътрешните работи на Х през 2008 г., правната система на Х понастоящем предоставя решение на проблема на жалбоподателя. Според Комисията би било по-подходящо жалбоподателят да се обърне към отговорния местен орган. Комисията заяви, че няма причина да се счита, че органите на Х ще отхвърлят искането на жалбоподателя, след като новото законодателство е влязло в сила.

32. Комисията също така изрази готовността си да разгледа въпроса пред отговорните национални органи, ако жалбоподателят се съгласи да разкрие самоличността си. Комисията призна, че всъщност жалбоподателят ясно се е съгласил с това, когато е подал втората си жалба.

33. В становището си жалбоподателят подчертава, че жалбата му е свързана с явно нарушение на правото на Общността от страна на органите на Х. Поради това той настоява Комисията, в качеството си на пазител на Договора, да регистрира жалбата си. Той счита, че съответната държава членка не е имала политическа воля да поправи въпроса и че само Комисията може да я принуди да го направи. Поради това жалбоподателят повтори твърдението си, че жалбата му следва да бъде регистрирана и разследвана.

Оценка на Омбудсмана

34. С оглед на констатациите си в точки 27 и 28 по-горе омбудсманът счита, че твърдението на жалбоподателя не може да бъде подкрепено.

35. Омбудсманът обаче отбелязва, че в писмото си до жалбоподателя от 29 май 2009 г. Комисията е изразила готовността си „да продължи конкретния случай на [жалбоподателя] пред [...] органите [на Х]“. Следователно омбудсманът разбира, че що се отнася до конкретния случай на жалбоподателя, Комисията е обезпокоена от това

дали посочените по-горе законодателни мерки на X са били правилно приложени. Омбудсманът счита за уместно да отбележи, че подновената жалба на жалбоподателя е била подадена до Комисията след въвеждането на съответните мерки от органите на X.

36. Тъй като Комисията признава в становището си, че в жалбата си, подадена на 19 февруари и 30 април 2009 г., жалбоподателят се е съгласил да разкрие самоличността си, омбудсманът е уверен, че Комисията ще предприеме незабавни действия, за да се свърже с органите на X, за да потърси решение на проблема на жалбоподателя. Ако Комисията не действа според очакванията и проблемът на сина му не бъде разрешен по подходящ начин, жалбоподателят може да обмисли подаването на нова жалба до Омбудсмана.

37. С оглед на гореизложеното Омбудсманът ще направи допълнителна забележка по-долу.

В. Заключение

Въз основа на своята проверка по тази жалба омбудсманът я приключва със следното заключение:

С оглед на корективните действия на Комисията омбудсманът не счита за необходимо да извършва допълнителни проверки по този случай.

Жалбоподателят и председателят на Комисията ще бъдат уведомени за това решение.

ДОПЪЛНИТЕЛНА ЗАБЕЛЕЖКА

Тъй като Комисията признава в становището си, че в жалбата си, подадена на 19 февруари и 30 април 2009 г., жалбоподателят се е съгласил да разкрие самоличността си, омбудсманът е уверен, че Комисията ще предприеме незабавни действия, за да се свърже с органите на X, за да потърси решение на проблема на жалбоподателя. Ако Комисията не действа според очакванията и проблемът на сина му не бъде разрешен по подходящ начин, жалбоподателят може да обмисли подаването на нова жалба до Омбудсмана.

П. Никифорос Диамандурос

Съставено в Страсбург на 11 ноември 2009 година.

[1] Дело C-353/06 *Stefan Grunkin u Dorothee Regina Paul* ECR [2008] стр. I-07639.

[2] Дело C-148/02 *Carlos Garcia Avello/Белгия*, Recueil 2003 г., стр. I-11613.

[3] Вж. бележка под линия 2 по-горе.

[4] COM(2002) 141 окончателен от 20 март 2002 г., ОВ С 244/5.

[5] Неспазване от страна на държава членка на общностното право: стандартен формуляр за подаване на жалби до Европейската комисия; ОВ С 119, 30.4.1999 г., стр. 5.

[6] Тези гаранции включват следното:

* Генералният секретариат на Комисията издава първоначално потвърждение за цялата кореспонденция в срок от петнадесет работни дни от получаването му.

* Кореспонденцията, регистрирана като жалба, се потвърждава отново от Генералния секретариат в срок от един месец от датата на изпращане на първоначалното потвърждение. В потвърждението се посочва номерът на жалбата.

* Службите на Комисията ще се свържат с жалбоподателите и ще ги информират писмено, след всяко решение на Комисията, за стъпките, предприети в отговор на тяхната жалба.

* Службите на Комисията ще разследват жалби с цел да се стигне до решение за отправяне на официално уведомление или за прекратяване на случая в рамките на не повече от една година от датата на регистриране на жалбата.

* Ако службите на Комисията възнамеряват да предложат да не се предприемат по-нататъшни действия по дадена жалба, Комисията уведомява жалбоподателя предварително с писмо, в което излага основанията, поради които предлага разглеждането на случая да бъде приключено, и приканва жалбоподателя да представи коментари в срок от четири седмици.

[7] Приложение към съобщението на Комисията, точка 3 („Регистрация на жалбите“).

[8] Дело C-148/02 *Carlos Garcia Avello* , стр. 22—28.